

Interdicția ca presa scrisă germană să publice articole sponsorizate fără mențiunea „anunț” („Anzeige”) nu este în principiu contrară dreptului Uniunii

Întrucât legiuitorul Uniunii nu a adoptat încă în această privință dispoziții legislative pentru presa scrisă, statele membre rămân competente să legifereze în acest domeniu

În Germania, aproape toate legile regionale privind presa și mass-media obligă editorii de presă să includă mențiunea „anunț” („Anzeige”) în orice material publicat cu titlu oneros în periodicele lor, cu excepția cazului în care caracterul publicitar al materialului poate fi recunoscut, la modul general, ca urmare a dispunerii în pagină sau a formei acestuia.

În cadrul unui litigiu între două ziare germane, Stuttgarter Wochenblatt și ziarul de mică publicitate GOOD NEWS¹, Bundesgerichtshof (Curtea Federală, Germania) solicită să se stabilească dacă această interdicție este compatibilă cu Directiva privind practicile comerciale neloiale². Stuttgarter Wochenblatt solicită ca ziarului GOOD NEWS³ să i se interzică publicarea unor articole sponsorizate în care nu figurează mențiunea „anunț” („Anzeige”). Stuttgarter Wochenblatt reacționează astfel la publicarea în numărul din luna iunie 2009 a ziarului GOOD NEWS a două articole sponsorizate. Primul dintre acestea, intitulat „VfB VIP-Geflüster” („Zvonuri despre personalitățile «VIP» prezente la VfB”) și cuprinzând informații despre personalitățile care au fost prezente la ultimul meci din respectivul sezon jucat de echipa VfB Stuttgart în cadrul campionatului federal de fotbal german, era sponsorizat de întreprinderea „Schar”. Al doilea articol, intitulat „Heute: Leipzig” („Astăzi: Leipzig”), care făcea parte din seria de articole intitulată „Wohin Stuttgarter verreisen” („Unde călătoresc locuitorii din Stuttgart”) și constituia o scurtă descriere a orașului Leipzig, era sponsorizat de Germanwings. Ambele articole cuprindeau mențiunea „Sponsored by” („sponsorizat de”), însă nu și mențiunea „Anzeige”, deși aceasta era impusă de legea regională privind presa.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea de Justiție constată că **Directiva privind practicile comerciale neloiale nu este, în astfel de împrejurări, de natură să protejeze concurentul unui editor de presă, care a publicat articole sponsorizate, care pot să promoveze produsele sau serviciile sponsorului, fără să cuprindă mențiunea „anunț”**. Prin urmare, această directivă nu se opune aplicării unei dispoziții naționale în temeiul căreia editorii de presă sunt obligați să introducă o mențiune specifică, în speță termenul „anunț” („Anzeige”), în orice material publicat în periodicele lor pentru care primesc o remunerație, cu excepția cazului în care caracterul publicitar al materialului poate fi recunoscut, la modul general, ca urmare a dispunerii în pagină sau a formei acestuia.

Este adevărat că Directiva privind practicile comerciale neloiale impune *întreprinderilor care își fac publicitate* o obligație de a specifica în mod clar că au plătit un conținut editorial în mass-media atunci când acest conținut este de natură să le promoveze produsele sau serviciile. În lipsa unei

¹ Editat de RLvS.

² Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

³ Mai precis, editorului său, RLvS.

astfel de indicații clare, este vorba despre o practică comercială neloială, și prin urmare interzisă, din partea sponsorului.

Or, în principiu, această interdicție nu i se aplică editorului de presă care publică articolul sponsorizat. Numai în cazul în care a acționat în numele și/sau în beneficiul sponsorului – situație care nu se regăsește în speță – va fi și editorul vizat de această obligație prevăzută de directivă. Aceasta nu înseamnă însă că interdicția practicilor comerciale neloiale nu îi poate fi direct aplicabilă unui editor de presă în cazul în care acesta promovează propriul produs, și anume ziarul, de exemplu prin oferirea de jocuri, de enigme sau de concursuri însoțite de câștiguri.

Chiar dacă a prevăzut deja, în cadrul unei alte directive⁴, obligațiile furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale atunci când serviciile sau programele lor sunt sponsorizate de întreprinderi terțe, legiuitorul Uniunii nu a adoptat încă o legislație similară în ceea ce privește presa scrisă. Prin urmare, statele membre rămân competente să impună editorilor de presă obligația de a semnala cititorilor existența unor sponsorizări ale conținutului editorial, cu respectarea însă a dispozițiilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, în special a celor privind libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

⁴ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, p. 1).